

K o m i s j a Z a k ł a d o w a

NSZZ

Solidarność

przy Inowrocławskich Kopalniach Soli „SOLINO” S.A.

**88-100 Inowrocław
NIP: 556-179-68-49**

**ul. Św. Ducha 26a
tel. 35 45 806, 35 45 886**

Inowrocław, .29.05.2024 r .

**Pan
Donald Tusk
Prezes Rady Ministrów**

Szanowny Panie Premierze,

Ze zdziwieniem przyjęliśmy odpowiedź Departamentu Spółek Paliwowo-Energetycznych w imieniu Ministra Aktywów Państwowych na nasze pismo z dnia 01.03.2024r. skierowane do Pan Ministra. W piśmie o nr DPE.I5017.33.2024, IK: 940645 z dnia 02.04.2024r. próbuje się zrzucić odpowiedzialność za losy Spółki o strategicznym znaczeniu dla bezpieczeństwa energetycznego państwa w obszarze podziemnego magazynowania paliw płynnych w Kawernach Solnych na PKN Orlen S.A. oraz Zarząd Spółki.

Zwracamy uwagę, że jednym z warunków wstąpienia Polski do Unii Europejskiej był wymóg posiadania na odpowiednim poziomie rezerw strategicznych szeroko rozumianych węglowodorów, w tym przypadku chodziło między innymi o magazynowanie ropy, oleju napędowego i różnego rodzaju benzyn.

W związku z tym, że Polska w omawianym okresie nie posiadała tak dużych pojemności magazynowych, NSZZ „Solidarność” przy IKS Solino S.A. wychodząc naprzeciw potrzebom państwa polskiego w trakcie prywatyzacji Spółki w 1994 r. przedstawiła Ministrowi Przekształceń Własnościowych propozycję przeznaczenia na ten cel Inowrocławskich Kopalń Soli - kopalni częściowo wyeksploatowanej, którą można było szybko i tanio zaadoptować na podziemny magazyn. Było to idealne rozwiązanie, ponieważ kopalnia prowadziła i prowadzi eksploatację wysadów solnych metodą otworową z powierzchni ziemi, w wyniku czego głęboko pod ziemią powstało szereg niezależnych od siebie komór o dużych pojemnościach w eksploatowanych kawernach solnych. Kawerny, co potwierdził szereg przeprowadzonych analiz, można było w sposób szybki i tani ekonomicznie zaadoptować na magazyn oraz według zapotrzebowania zbudować całą sieć niezależnych kawern magazynowych. Kopalnia jest powiązana technologicznie z całym kompleksem spółek sodowo - chemicznych. Powyższa symbioza powoduje, że powstała solanka w procesie produkcyjnym jest w całości przetwarzana na potrzeby przemysłu. Mamy więc do czynienia z zamkniętym technologicznie układem przemysłowym, spełniającym wszelkie potrzeby w tym ekologiczne. Tego rodzaju symbioza technologiczno-techniczna powoduje, że magazyn jest efektem ubocznym w procesie technologicznym. Mamy więc do czynienia z unikatowym systemem na skalę światową. Na marginesie warto wspomnieć, że Niemcy, którzy uważają się za wzór ekologii, w trakcie budowy i eksploatacji tego rodzaju magazynów przeznaczonych na gaz czy paliwa płynne, zrzucają setki milionów hektolitrów solanki bezpośrednio do Morza Północnego.

Prywatyzacja Inowrocławskich Kopalń Soli, obecnie Solino S.A., zgodnie z przyjętymi założeniami Polskiego Rządu była prywatyzacją celową, a nie komercyjną. Zgodnie przyjętymi założeniami była to prywatyzacja, której celem było zbudowanie dużej bazy tanich, bezpiecznych, wydajnych, ekologicznie przyjaznych środowisku podziemnych magazynów w kawernach solnych, stanowiących ważny element bezpieczeństwa energetycznego kraju. Cały kompleks został objęty szczególną ochroną prawną w tamtym okresie przez państwo polskie. Rząd RP pozostawił sobie w posiadaniu 25,2% akcji w Inowrocławskich Kopalniach Soli oraz posiadał w dyspozycji złotą akcję co oznaczało, że sprawował pełną kontrolę nad strategiczną Spółką.

W przedłożonym stanowisku Departament próbuje pominąć fakty, które doprowadziły do pozbawienia Państwa Polskiego kompleksowej kontroli nad całym strategicznym kompleksem energetycznym spółek z grupy chemiczno-sodowo-solno-magazynowych. Kompleksem, który z godnie przyjętymi założeniami Rządu miały gwarantować Państwu Polskiemu bezpieczeństwo energetyczne w przypadku: kryzysu energetycznego na rynkach światowych, celowego zerwania łańcucha dostaw surowców energetycznych, prowadzonych działań zbrojnych wobec państwa polskiego lub jego sojuszników. Ponadto miał również na celu wyeliminowanie politycznego szantażu węglowodorami wpływania na szeroko rozumianą niezależną politykę niezależnego Państwa Polskiego.

W połowie roku 2007 r. Najwyższa Izba Kontroli przedłożyła szczegółowy raport z przeprowadzonej kontroli w Solino S.A. Między innymi dotyczył on obszaru budowy podziemnych magazynów - magazynów budowanych dla potrzeb strategicznych rezerw ropy i benzyn Państwa Polskiego oraz na potrzeby produkcyjne polskich rafinerii. Należy zaznaczyć, że Kontrolę przeprowadzono na wniosek związków zawodowych działających w Solino S.A. w związku z szeregiem zgłaszanych nieprawidłowości w trakcie budowy

magazynu, w tym głównego zarzutu dotyczącego zaniżenia parametru wytlaczania paliw z komór, niezgodnego z określonymi parametrami przez Rząd dla strategicznych rezerw państwa na wypadek kryzysu. Zatwierdzony parametr określał, że zgromadzone paliwo w razie kryzysu winno być wytłoczone z komór i podane na rynek w ciągu trzech miesięcy i w tym okresie winno zaspakajać średnie dzienne zapotrzebowanie rynku polskiego na ropę i benzyny. Raporty NIK potwierdził wszystkie zarzuty zgłaszane przez związki zawodowe, które przez lata były ignorowane przez głównych akcjonariuszy Spółki w tym szczególnie główny zarzut dotyczący zaniżenia parametru wytlaczania paliw z komór. Po zakończonej kontroli rozpoczyna się mroczny okres w dziejach Spółki.

W celu uporządkowani dyskusji, należy przytoczyć kilka kluczowych dla sprawy decyzji Rządu Polskiego, podjętych po 2007 r., które doprowadziły do utraty kontroli Państwa Polskiego nad ważną dla bezpieczeństwa energetycznego kraju strategiczną Spółką. W grudniu 2009 r. PKN Orlen za zgodą Rządu, pozbawia Solino S.A na podstawie modułu IV uchwalonej w tym celu, nowej strategii dla Spółki, prawa do prowadzenia jej podstawowej statutowej działalności gospodarczej. Dotyczyło to również prawa do ubiegania się o koncesję na eksplantację nowych złóż solnych dla celów magazynowych oraz zaspokojenia podstawowych potrzeb produkcyjnych spółek, dla których solanka jest podstawowym surowcem do produkcji, w tym prawa do budowy na tych złożach podziemnych magazynów na potrzeby węglowodorów lub innych surowców. Odebrano również prawo do - przyznanej już w tym celu - nowej koncesji na złożę w miejscowości Lubień Kujawski i przekazuje je założonej przez PKN ORLEN S.A. w tym celu spółce, która miała przejąć całą działalność górniczą Solino S.A. Należy wskazać, że do dnia dzisiejszego Spółka ta nie podjęła działalności, więc możemy mówić o powołaniu fikcyjnego podmiotu. Właściciel rozpoczyna proces likwidacji Solino S.A, metodą stopniowego

wygaszania. Powyższymi decyzjami PKN ORLEN S.A. praktycznie zablokował proces budowy podziemnych magazynów w kawernach solnych na terenie centralnej Polski.

W czerwcu 2011r. Minister Skarbu Państwa dokonuje sprzedaży na rzecz PKN Orlen S.A. pakietu kontrolnego akcji Solino S.A., który gwarantował kontrolę Państwa nad strategiczną Spółką w obszarze bezpieczeństwa energetycznego kraju. Należy zwrócić uwagę, że Minister dokonał sprzedaży swoich udziałów Spółce, która nie wywiązała się z umowy wybudowania sprawnego technicznie podziemnego magazynu na ropę i benzyny w zamian za prawo wyłączności przechowywania za odpłatnością, strategicznych rezerw paliw płynnych Państwa. Powyższą decyzję Minister podjął, mimo że był w posiadaniu dokumentów z kontroli Solino S.A., przeprowadzonych przez różne organy do tego powołane. Należy podkreślić z całą stanowczością, że Ministrowie Skarbu oraz Gospodarki byli na bieżąco informowani o stanie technicznym podziemnego magazynu i mimo to nie podjęli żadnych działań w celu usunięcia wad i nieprawidłowości technicznych magazynu oraz nie określili nowych kierunków do zbudowania prawidłowej strategii dla gospodarki magazynowej. Należy również podkreślić, że pomimo posiadanej wiedzy oraz narzędzi w naszej ocenie tolerowali ten stan, chroniąc ludzi odpowiedzialnych za ten proceder. Potwierdzają to różnego rodzaju dokumenty. W celu naprawy magazynu i wytyczenia realnego programu rozwoju w obszarze produkcji solanki, podziemnego magazynowania oraz produkcji soli dla całego kompleksu spółek chemiczno-sodowo-solno-magazynowych, związek przedłożył kilka koncepcji zbudowania całego kompleksu podziemnych magazynów na szeroko rozumiane węglowodory. Przedłożone koncepcje rozwoju systemu podziemnego magazynowania w centralnej Polsce nie tylko mogły zabezpieczyć potrzeby Polski, ale mogły z powodzeniem zabezpieczyć potrzeby Europy środkowo – wschodniej. Można było na bazie tych spółek zbudować cały kompleks magazynowy dla tej części

Europy, stanowiący jednocześnie jeden z głównych elementów całego zintegrowanego systemu magazynowego Unii Europejskiej. Pierwszą propozycję w tym zakresie Związek przedłożył Premierowi Donaldowi Tuszkowi 31 grudnia 2008 r. Dotyczyła ona zbudowania szerokiej koncepcji modułowej na bazie Solino S.A. na nowym wysadzie solnym całego kompleksu niezależnych od siebie podziemnych magazynów, zintegrowanych ze sobą siecią rurociągów, które w razie potrzeby mogłyby współpracować ze sobą jako jeden organizm technologiczno-techniczny. Wdrożenie zaproponowanej koncepcji pozwoliłoby na szybkie i tanie doprowadzenie do uzyskania pełnej zdolności parametru wytłaczania, istniejącego niesprawnego pod tym względem podziemnego magazynu na ropę i benzynę w Solino S.A. Wdrożenie powyższej koncepcji gwarantowałoby w razie potrzeby budowę kolejnych modułów magazynowych. Niestety, żadna ze złożonych koncepcji nie została wdrożona, mimo, że Rząd oraz PKN ORLEN nie przedstawiły i nie wdrożyły żadnych innych rozwiązań. Należy podkreślić z całą mocą, że braku podjęcia działań nie stanowiły czynniki techniczne czy też ekonomiczne. Przedłożone przez związek rozwiązania gwarantowały zbudowanie w sposób szybki i tani, całego kompleksu podziemnych magazynów na potrzeby kraju i tej części Europy. Zwracamy uwagę, że jako jeden z czterech krajów w Europie posiadamy tego rodzaju możliwości, aby zbudować w wysadach solnych głęboko pod ziemią, bezpieczne bezzbiornikowe magazyny w kawernach solnych na potrzeby przechowywania różnego rodzaju surowców. Państwo Polskie, dysponujące tak potężnym potencjałem gospodarczym, mogłoby się stać jedną z głównych baz magazynowych dla Europy a podejmuje niezrozumiałą decyzję i poprzez Parlament wprowadza zmiany ustawowe, które prowadzą do wyrażania zgody na przechowywanie po za granicami Polski części strategicznych rezerw i zapasów państwa ropopochodnych. Jednakże to nie był koniec destabilizacji bezpieczeństwa

energetycznego kraju w obszarze magazynowym i wynikające z tego tytułu zagrożenia dla Państwa Polskiego.

W 2012 r. PKN ORLEN dokonuje przy akceptacji Rządu przymusowego wykupu akcji Solino S.A. od Pracowników - nieistotnych z punktu widzenia nadzoru i zarządzania Spółką. Działanie to jest odwetem na Pracownikach za ujawnienie opinii publicznej szeregu patologii przy budowie strategicznego podziemnego magazynu przeznaczonego na przechowywanie strategicznych rezerw Państwa ropy i paliw w kawernach solnych. Ostatnim aktem dramatu wykluczania Państwa z wpływu na bezpieczeństwo energetyczne w obszarze podziemnego magazynowania jest podjęta przez Ministra Skarbu w czerwcu 2014r. decyzja o bezwarunkowej sprzedaży spółek z grupy CIECH prywatnemu inwestorowi. Spółek, które winny stanowić infrastrukturę krytyczną magazynu, bez których nie można budować podziemnych magazynów w tej części Polski. Zwracamy uwagę, że pierwsze próba sprzedaży zakładów sodowo-chemicznych z grupy CIECH była podjęta w pierwszej połowie 2000r. W tym okresie Minister Skarbu Państwa przekazał swoje udziały w tych spółkach, jednej ze spółek węglowych. Po naszej interwencji w 2006 r. w tej sprawie rząd cofnął tę decyzję. Nie zaliczenie powyższych spółek do infrastruktury krytycznej nie było dziełem przypadkowym. W naszej ocenie działania te były działaniami świadomymi na szkodę Państwa Polskiego, które miały umożliwić przejęcie kontroli nad strategicznym obszarem gwarantującym bezpieczeństwa energetycznego kraju prywatnym inwestorom nie zawsze przychylnym Państwu Polskiemu. Jedną z pierwszych wrogich decyzji nowego inwestora, wymierzonych bezpośrednio w bezpieczeństwo energetyczne Państwa Polskiego w obszarze podziemnego magazynowania strategicznych rezerw ropy i benzyn, było pobudowanie na terenie Niemiec konkurencyjnej warzelni soli wobec własnej tego typu jednostki zlokalizowanej na terenie Janikowa stanowiącej jeden

z podstawowych elementów podziemnego systemu magazynowego w zakresie technologicznym i technicznym.

Nie ulega wątpliwości, że to decyzje Rząd Polskiego doprowadziły do destabilizacji i degradacji gospodarczej całego kompleksu energetycznego chemiczno-sodowo-solno-magazynowy znajdującego się na terenie Powiatu Inowrocławskiego oraz spowodowania zagrożenia jego całkowitego upadku.

W związku z powyższym niezrozumiałe jest dla nas stanowisko strony Rządu RP określone w skierowanym do nas piśmie, w którym unika się wzięcia na siebie odpowiedzialność za swoje decyzje, doprowadzenia do zagrożenia upadkiem tak ważnego sektora dla bezpieczeństwa energetycznego państwa, całego energetycznego kompleksu gospodarczego. Należy wskazać, że doprowadzenie do upadku wskazanych spółek, oprócz znacznego osłabienia bezpieczeństwa energetycznego kraju spowoduje także katastrofę gospodarczą i tak już zdegradowanego i będącego w zapaści gospodarczej regionu. Potwierdzają to badania naukowe, w tym między innymi raport w sprawie „Miast tracących funkcję społeczno-gospodarcze Prof. Wojciecha Śleszyńskiego” z Instytutu Geografii i Przestrzennego Zagospodarowania Polskiej Akademii Nauk. Z raportu jasno wynika, że Inowrocław należy do głównych średnich miast tracących dystans rozwojowy w wyniku którego dramatycznie spada jego znaczenie społeczno-gospodarcze w regionie, a to oznacza, że traci swoje podstawowe funkcje. Do głównych przyczyny, które doprowadziły do tak dużej degradacji miast oprócz ogólnych zjawisk związanych z przemianami społeczno-polityczno-gospodarczymi kraju po 1989r. oraz złym zarządzaniem przez samorządy, należy uznać wykluczenie Inowrocławia w 2004r. z głównych ciągów komunikacyjnych kraju to jest autostrad i dróg ekspresowych. Decyzja ta była tym bardziej niezrozumiała ze względu na fakt, że na terenie powiatu inowrocławskiego znajduje się strategiczny podziemny magazyn na ropę i benzyny,

pełniący jednocześnie dwie funkcje: strategiczną oraz operacyjną - zabezpieczając bieżące potrzeby produkcyjne rafinerii. Oznacza to, że gdyby doszło do uszkodzenia rurociągów przesyłowych to tę funkcję winien przejąć transport drogowy i kolejowy. W związku z tym uważamy, że jako priorytet należy podjąć bezwzględnie przebudowę drogi krajowej nr15 na odcinku Toruń – Inowrocław - Gniezno w standardzie Drogi Ekspresowej i włączenie jej na wysokości Torunia w autostradę A1 oraz w S5 pomiędzy Gnieznem a Poznaniem w celu zintegrowania z głównym systemem drogowym. Konieczne jest również zbudowanie toru kolejowego na odcinku Inowrocław – Włocławek wraz z bocznica położoną na terenie strategicznego podziemnego magazynu na ropę i benzyny w miejscowości Góra k. Inowrocławia ze względu na fakt, że jesteśmy bezpośrednio w strefie zagrożenia działaniami wojennymi.

Zwracamy uwagę, że Rząd posiada w spółce PKN Orlen pakiet większościowy a to oznacza, że posiada odpowiednie narzędzia prawne do nadzorowania i zarządzania spółką. Przypominamy, że w spółce córce PKN ORLEN S.A. nadzorowanej przez Skarb Państwa są przechowywane 3-miesięczne strategiczne rezerwy Państwa ropy i benzyn na wypadek kryzysu energetycznego itd.

Należy również wspomnieć o udokumentowanych szykanach prowadzonych wobec działaczy szczególnie NSZZ „Solidarność” i Pracowników dla których dobro Spółki i Państwa było i jest wartością nadrzędną. Powyższe represje były prowadzone przy współudziale pozyskanych do tego celu pozostałych organizacji związkowych działających w Spółce. Zadaniem tych organizacji było prowadzenie działań destabilizujących Spółkę, szczególnie w obszarach magazynowym, organizacyjno-kadrowym oraz społecznym itd. Cały ten spektakl miał tworzyć w opinii publicznej wrażenie

chaosu, który zagraża bezpieczeństwu Państwa. Miało to na celu przedstawienie wizerunku podmiotu, który nie jest zdolny z powodu występujących różnego rodzaju konfliktów wewnętrznych sprzecznych interesów poszczególnych grup społecznych i zawodowych zbudować w centralnej Polsce trwałe i sprawny, szczególnie pod względem techniczno-operacyjnym, system podziemnych magazynów w kawernach solnych na szeroko rozumiane węglowodory. Miało to dać podstawowe argumenty przeciwnikom tej idei znajdujących się od lat w otoczeniu rządu i właściciela, przeforsowania decyzji likwidacji Spółki, która nie tylko nie gwarantuje, zbudowania tego rodzaju magazynów, ale wręcz zagraża bezpieczeństwu Państwa. Należy zaznaczyć, że tego rodzaju decyzje grup lobbingowych, zostały już wprowadzone w grudniu 2009r., co spowodowało trwałe zablokowanie do dnia dzisiejszego budowę całego kompleksu podziemnych magazynów w tej części kraju. Ostatni duży projekt przedłożony przez Rząd, w drugiej połowie drugiej dekady obecnego stulecia zbudowania całego kompleksu podziemnych magazynów na złożu w miejscowości Damasławek przez Spółkę Skarbu Państwa Gaz System przy współudziale Solino S.A. został skutecznie przez te grupy ostatecznie zablokowany.

O wszelkiego rodzaju zagrożeniach informowaliśmy na bieżąco wszystkie występujące w sprawie strony. W naszej ocenie najbardziej optymalnym rozwiązaniem w obecnej sytuacji jest budowa podziemnych magazynów na potrzeby szeroko rozumianych węglowodorów na złożu solnym w miejscowości Damasławek w województwie wielkopolskim. Włączenie do projektu Solino S.A. na zasadach określonych w propozycji KZ NSZZ „Solidarność” przy Solino S.A. z dnia 02.07.2021r. skierowanej do najważniejszych osób w Państwie, pozwoliłoby na szybką i taną budowę całego kompleksu magazynowego. Należy odzyskać pełną kontrolę nad spółkami z grupy CIECH, poprzez odkupienie tych spółek i włączenie ich do infrastruktury krytycznej, które łącznie powinny stanowić chroniony prawnie jednolity kompleks magazynowy.

Szanowny Panie Premierze, zgodnie z pana uprawnieniami prosimy o zobowiązanie przez Radę Ministrów, odpowiednich resortów pańskiego Rządu - zgodnie z ich kompetencjami właścicielskimi - do podjęcia odpowiednich działań w celu zobowiązania Zarządu ORLEN S.A. do podjęcia w tej sprawie działań, które będą prowadzić do umożliwienia Spółce Solino S.A. eksploatacji złoża Damasławek, w wyniku czego będzie możliwe zabezpieczenie frontu solankowego do interwencyjnego wytlaczania węglowodorów i budowy nowych magazynów oraz zabezpieczenia surowca dla odbiorców Spółek z grupy Ciech i Anwil.

W związku z trwającym konfliktem na Ukrainie, który stanowi realne zagrożenie dla naszego kraju oraz troską o bezpieczeństwo energetyczne naszej Ojczyzny, prosimy Pana Premiera o poważne potraktowanie naszej inicjatywy i podjęcie natychmiastowych działań.

WICEPRZEWODNICZĄCA
Komisji Zakładowej NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”
przy Inowrocławskich Kopalniach Soli
SOLINO S.A.
IWONA STACHEL-GÓRA

PRZEWODNICZĄCY
Komisji Zakładowej NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”
przy Inowrocławskich Kopalniach Soli
SOLINO S.A.
JERZY GAWĘDA

Do wiadomości:

1. Pan Andrzej Duda Prezydent RP.
2. Pan Piotr Duda Przewodniczący
Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”
3. Pan Jarosław Grzesik Przewodniczący
Krajowej Rady Sekretariatu Górnictwa i Energetyki
NSZZ „Solidarność”

W załączeniu kopie pism:

1. Pismo KZ NSZZ „Solidarność”
przy IKS Solino S.A. z dnia .30.12.2008 r.
2. Pismo KZ NSZZ „Solidarność”
przy IKS Solino S.A. z dnia .19.11.2015 r.
3. Pismo KZ NSZZ „Solidarność”
przy IKS Solino S.A. z dnia .02.07.2021 r.

4. Pismo KZ NSZZ „Solidarność”
przy IKS Solino S.A. z dnia .16.02.2011 r.
5. Petycja KZ NSZZ „Solidarność”
przy IKS Solino S.A. z dnia .14.06.2011 r.
- 6 Pismo KZ NSZZ „Solidarność”
przy IKS Solino S.A. z dnia .14.07.2014 r.
7. Pismo KZ NSZZ „Solidarność”
przy IKS Solino S.A. z dnia .10.09.2014 r.
8. Pismo KZ NSZZ „Solidarność”
przy IKS Solino S.A. z dnia 01.03.2024 r.
9. Pismo Ministerstwa Aktywów Państwowych
z dnia .02.04.2024 r.